

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/276/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111222834
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111222834.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Česká republika, s.r.o., so sídlom Novodvorská 994, Praha, IČO: 25 117 483, zastúpeného K.. KUV., s.r.o., so sídlom Y. X, B., IČO: XX XXX XXX proti odporkyni F. X., bytom I. XXX/XX, D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne I. Z., so sídlom X., V. XX, IČO XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. T. F., advokátom so sídlom Q., I. o zaplatenie 778,47 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 27C/216/2011-43 zo dňa 03. mája 2012 takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,12 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. T. F., advokáta, č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania 141,79 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporkyne zaplatenia čiastky 778,47 eur spolu s 8,5 % úrokom z omeškania z čiastky 685,99 eur ročne od 06.08.2008 do zaplatenia titulom zmluvy o osobnom úvere č. 23190374 zo dňa 06.07.2007, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 607,45 eur (18.300,- Sk), a ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť v 24 mesačných splátkach po 62,14 eur (1.872,- €). Odporkyňa nedodržala dohodnutý splátkový kalendár, a dostala sa tak do omeškania. Z tohto dôvodu došlo k zosplateniu úveru, veriteľ písomným oznámením zo dňa 05.03.2008 v súlade s dohodnutými obchodnými podmienkami odstúpil od zmluvy a určil lehotu na plnenie do 07.03.2008. Vedľajší účastník na strane odporkyne vzniesol námietku premlčania. Odporkyňa, ako aj vedľajší účastník na jej strane, hoci riadne predvolaní, sa na termín pojednávania neustanovili. Odporkyňa svoju neúčast' ospravedlnila, o odročenie pojednávania nepožiadala. Vedľajší účastník na jej strane svoju neúčast' ospravedlnil a požiadal, aby súd vec prejednal i v jeho neprítomnosti. Za použitia § 101 ods. 2 O.s.p. súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom a zistený skutkový stav posúdil podľa zákonných ustanovení. Zistil, že medzi stranami nie je sporné, že splatnosť pohľadávky, ktorej zaplatenia sa navrhovateľ domáha od odporkyne, nastala dňa 07.03.2008. Vzhľadom na vedľajším účastníkom na strane odporkyne vznesenú námietku premlčania súd poukázal na ust. § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že splatnosť žalovanej pohľadávky nastala 07.03.2008. Navrhovateľ uplatnil tvrdené právo na súde až dňa 26.09.2011, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Súd teda vyvodil záver, že právo navrhovateľa na vrátenie spotrebiteľského úveru (ako i jeho právo na zmluvnú pokutu a úrok z omeškania) je premlčané, a nemožno ho - s prihliadnutím k námietke vedľajšieho účastníka na strane odporkyne - priznať. Vzhľadom na tieto závery súd žalobný

návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Súd uviedol, že skutočnosť, že vedľajší účastník má právo v konaní vzniesť námietku premlčania, vyplýva z rozsudku NS ČR zo dňa 19.02.2009, sp. zn. 25 Cdo/539/2008, podľa ktorého vedľajší účastník je v konaní zásadne oprávnený ku všetkým úkonom (s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom), ku ktorým je oprávnený hlavný účastník, a tieto úkony činí práve v prospech (a s účinkami pre) hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje. Uplatnenie obrany proti návrhu je procesným právom účastníka konania (odporcu), a rovnaké právo má v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. i vedľajší účastník, ktorý v konaní vystupuje na jeho strane; na tom, že ide o procesné právo, nič nemení skutočnosť, že pomocou obrany proti návrhu sa uplatňujú taktiež námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy (ako je práve námietka premlčania), pretože procesné právo tieto námietky uplatniť v konaní nemožno zamieňať s tým, či majú pôvod v hmotnom alebo v procesnom práve. Rovnaký názor je vyslovený i v rozsudku NS ČR sp. zn. 21 Cdo 2313/2004. Navrhovateľ vo vzťahu k námietke premlčania ďalej uviedol, že v prejednávanej veci bol predmetný spotrebiteľský úver, uzatváraný podľa Obchodného zákonníka, z ktorého dôvodu by mala byť premlčacia doba 4-ročná. Súd sa s takýmto právnym názorom nestotožnil. Z aplikačnej praxe súdov, ako i z rozhodnutí NS SR je zrejmé, že na spotrebiteľský vzťah sa vždy aplikuje všeobecná trojročná doba premlčania, a to bez ohľadu na to, či zmluva je uzatváraná podľa Občianskeho zákonníka alebo podľa Obchodného zákonníka. To, že v prejednávanej veci ide o spotrebiteľský vzťah, nie je sporné, preto súd jednoznačne zaujal stanovisko, že na tento prípad sa vzťahuje 3-ročná premlčacia doba. Odporkyňa, ktorá mala vo veci plný úspech, má podľa § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov konania. Nakoľko však odporkyni v konaní žiadne trovy nevznikli, rozhodol súd, ako je uvedené vo výroku a náhradu trov konania odporkyni nepriznal. Vedľajší účastník na strane odporkyne mal rovnako ako odporkyňa v konaní úspech, preto mu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. taktiež voči neúspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania. Tieto sú tvorené trovami právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava, vyjadrenie zo dňa 17.02.2012) po 51,45 eur, 2 x 7,63 eur, zvýšenými o 20 % DPH vo výške 23,63 eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 27,08 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ nevidel význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka a nesúhlasil so záverom, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Okresného súdu v Nitre, sp. zn. 25C 58/2012 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Navrhovateľ zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka dochádza k navyšovaniu trov konania a jeho nehospodárnosti, ktorú skutočnosť by mal súd reflektovať použitím § 150 O.s.p., a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Záverom poukázal na to, že rozhodnutie súdu o náhrade za úkon prevzatie a príprava právneho zastúpenia je nepreskúmateľné, pretože z neho nevyplýva, akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom. Navyiac, jeho vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, pričom podľa názoru navrhovateľa by mal takéto úkony vykonávať prioritne vedľajší účastník.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,03 Eur. Nesúhlasil s argumentáciou navrhovateľa z niekoľkých dôvodov. Aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. na danú vec považoval za nenáležitú, pre posúdenie možnosti aplikácie tohto ustanovenia je podstatné zisťovať okolnosti súvisiace so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku. Dôvodil, že v množstve súdnych sporov už jeho vstup do konania pôsobil pre navrhovateľa odradzujúco v zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoj návrh na začatie konania späť. Na argument navrhovateľa, že podľa registrácie na Ministerstve vnútra SR má Združenie v radoch členov s právnickým vzdelaním, vedľajší účastník uviedol, že právo na právneho zástupcu nemožno Združeniu vzhľadom na predmet jeho činnosti upierať. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu. O.s.p. vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby aj účastník, odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, a aby len z tohto

dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov, vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Vedľajší účastník nesúhlasil s argumentom žalobcu, že úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia nie je úkonom v tomto konaní preukázaným. Uviedol, že ide o mimoriadne dôležitý úkon, kedy sa advokátom zhodnocuje opodstatnenosť, účelnosť, stratégia a taktika právneho zastupovania, a následne sa táto analýza konzultuje na prvej porade s klientom. Tento úkon zahŕňa celý proces od prevzatia zastúpenia cez prípravu, ktorá vedie k tomu, že vo veci je podané kvalifikované stanovisko. Oznámením o vstupe nebol ukončený proces prípravy právneho zastúpenia, pretože vedľajší účastník sa môže s predmetom spotrebiteľskej veci oboznámiť až po tom, čo sa doručením oznámenia o vstupe súdu stane v konaní vedľajším účastníkom. Konštatoval, že súd pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou. Poukázal na novelizované znenie ust. § 137 O.s.p., ktoré s účinnosťou od 01.01.2012 bolo doplnené zákonom č. 332/2011 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, ktoré potvrdzuje odôvodnenosť priznania trov vedľajšieho účastníka. Dodal, že odmietnutie práva na náhradu trov konania by znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov prostredníctvom Združenia na súdoch. V súvislosti s priznaním trov vedľajšieho účastníka aj bez akéhokoľvek písomného vyjadrenia poukázal na niekoľko rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa v zmysle § 142 O.s.p. spravuje zásadou úspechu vo veci.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia čiastky 778,47 Eur s príslušenstvom. Dôvodom zamietnutia žalobného návrhu navrhovateľa v celom rozsahu bola skutočnosť, že navrhovateľ uplatnil svoje právo na súde až dňa 26.09.2011, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby, nakoľko splatnosť predmetnej pohľadávky nastala 07.03.2008. V zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. má odporkyňa, ktorá má vo veci plný úspech, právo na náhradu trov konania. Vedľajší účastník na strane odporkyne mal rovnako ako odporkyňa v konaní úspech, preto mu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. taktiež voči neúspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania. Odporkyni preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto jej ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 141,79 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 21.02.2012 doručil súdu písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevzhladol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 141,79 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne

zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia dňa 20.07.2012, režijný paušál 7,63 Eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 3,19 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.